

Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.01.1962, sp. zn. 12 Co 476/61, ECLI:CZ:KSOS:1962:12.CO.476.1961.1

Číslo: 43/1962

Právní věta:

Ustanovení § 7 odst. 1 písm. ch/ vl. nař. č. 47/1953 (ve znění vl. nař. č. 45/1954 Sb. a vl. nař. č. 28/1959 Sb.) se týká toliko těch sporů, v nichž nárok je přímo vázán na existenci nájemního poměru k nemovitým věcem a je tímto poměrem podmíněn.

Takovým nárokem není nárok na náhradu škody vzniklé prasknutím vodovodního potrubí; o tomto nároku přísluší tedy rozhodovat státní arbitráží:

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 11.01.1962

Spisová značka: 12 Co 476/61

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem, Řízení rozhodčí, Smlouvy

Předpisy: 47/1953 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalující národní podnik se domáhal na žalovaném národním podniku zaplacení částky 2247,15 Kčs, později omezené na 1689,70 Kčs s příslušenstvím, jako náhrady škody za věci, které byly znehodnoceny, případně poškozeny vodou z prasklého vodovodního potrubí ve skladišti, které má v domě žalovaného pronajato.

Okresní soud v Ostravě žalobu zamítl.

Krajský soud v Ostravě rozhodnutí soudu prvního stupně i s celým předchozím řízením zrušil a žalobu odmítl s tím, že věc se odstupuje z důvodu příslušnosti Státní arbitráži při KNV v Ostravě.

Odůvodnění:

Ve smyslu § 57 o. s. ř. jest povinností soudu, aby z úřední povinnosti v každém období řízení zkoumal též, zda věc patří do pravomoci soudu a zda nepatří do pravomoci některého zvláštního soudu nebo orgánu státní správy, a v případě, že zjistí, že jsou uvedené překážky dány, zruší dosavadní řízení a

rozhodnutí snad již vydané. Bylo-li řízení zahájeno na návrh, soud mimo to návrh odmítne. V tomto případě pak, dá-li se z návrhů na zahájení řízení zjistit, který zvláštní soud nebo orgán státní správy je ve věci příslušný, postoupí návrh příslušnému soudu nebo orgánu státní správy.

V souzeném případě jde bez jakýchkoliv pochybností o majetkový spor mezi podnikem a orgánem socialistického sektoru. Taková spory mají být ve smyslu § 1 a 6 vl. nař. č. 47/1953 Sb. ve znění vl. nař. č. 45/1954 Sb. a vl. nař. č. 28/1959 Sb. zásadně řešeny státní arbitráží, pokud podle § 7 citovaného zákonného ustanovení nejsou z jejího rozhodování vyňaty.

Žalobce požaduje po žalovaném náhradu škody. Pokud jde o spory tohoto druhu, jsou z projednání státní arbitráží ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) shora citovaného vládního nařízení vyňaty toliko ty, které souvisí s provozem dopravních prostředků (včetně sporů z regresních nároků). O takový případ nejde, takže pro tuto rozepři není dána pravomoc soudu, nýbrž státní arbitráže.

Vzhledem k tomu, že žalobci se škoda přihodila jako nájemci místnosti v domě žalovaného, bylo třeba se zabývat též otázkou, nejde-li o případ vynětí z rozhodování státní arbitráže podle § 7 odst. 1 písm. ch) citovaného nařízení, podle něhož spory vyplývající z nájemních poměrů k nemovitým věcem rovněž z rozhodování státní arbitráže jsou vyňaty.

Krajský soud dospívá k názoru, že o takový případ vyloučení rozhodování státní arbitráží nejde. Pro posouzení věci jest rozhodující právní důvod, z něhož jest žalovaný nárok odvozován; tímto důvodem jest náhrada škody. V souzeném případě nejde o nárok vyplývající z nájemního poměru, který by bylo možno posuzovat z hlediska ustanovení § 387 - 409 obč. zákoníka o nájemní smlouvě (jako ku příkladu nárok na slevu nájemného). Žalobce sice odvozuje svůj požadavek na náhradu škody z porušení povinností žalovaného udržovat vlastním nákladem pronajaté místnosti ve stavu způsobilém k náležitému užívání (§ 388 obč. zák.). Tato skutečnost není však pro řešení otázky pravomoci ani typická ani charakteristická. I kdyby nebylo nájemního poměru, zůstaly by podmínky pravomoci arbitrážního řízení zachovány podobně jako ku příkladu při smlouvě schovací. Aby mohlo jít o případ vynětí z rozhodování, musel by nutným a nezbytným předpokladem nároků být nájemní poměr. Tak tomu vzhledem k právě uvedenému není. Otázka existence nájemního poměru není tudíž podstatnou a nájemní poměr má zde povahu toliko akcesorickou. Za vyloučené z arbitrážního rozhodování ve smyslu § 7 odst. 1 písm. ch) cit. nařízení nutno proto považovat toliko ty spory, v nichž nárok jest přímo vázán na existenci nájemního poměru k nemovitým věcem, s jehož zánikem také padá.

Jestliže jde o věc vyňatou z rozhodování soudu, k jejímuž projednání, jak bylo shora dovozeno, je příslušnou státní arbitráž, bylo nutno v souladu s ustanovením § 57 o. s. ř. rozhodnout, jak ve výroku uvedeno.